

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne.....2019,

kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 107/2007 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 91/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 234/2013 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 130/2014 Sb., zákona č. 157/2015 Sb. a zákona č. 152/2017 Sb., se mění takto:

1. V poznámce pod čarou č. 1 se text „č.“ zrušuje a na konci poznámky pod čarou se na samostatný řádek doplňuje věta „Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů.“.
2. V § 1 odst. 1 písm. d) se za slovo „stanic“ vkládají slova „a výdejních jednotek“.
3. V § 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „; pohonnou hmotou nejsou kapalná aditiva, která jsou povinnou látkou nezbytnou pro provoz vozidla nebo zvláštního vozidla a doplňují se v návaznosti na palivo“.
4. V § 2 písm. b) se slovo „biomethanu“ nahrazuje slovem „biometanu“.
5. V § 2 písm. f) se slovo „něhož“ nahrazuje slovem „nichž“, za slovo „hmoty“ se vkládá slovo „pouze“ a slova „pouze pro vlastní potřebu, bezúplatné dobíjení elektrického vozidla elektřinou nebo bezúplatná výměna jeho baterie“ se zrušují.
6. V § 2 písmeno g) zní:
„g) výdejem

1. bezúplatné přemístění nebo bezúplatný převod pohonných hmot ze skladovací nádrže zpravidla do palivové nádrže vozidla, zvláštního vozidla nebo cisterny,
2. prodej pohonných hmot do palivové nádrže vozidla, zvláštního vozidla nebo cisterny výhradně za cenu jejich nákupu, pokud se nejedná o předmět podnikání a provozovatel vozidla nebo zvláštního vozidla a provozovatel čerpací stanice nebo vlastník výdejní jednotky jsou součástí téže skupiny podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty, nebo
3. bezúplatné dobíjení elektrického vozidla elektřinou nebo bezúplatná výměna jeho baterie,“.

7. V § 2 písmeno l) zní:

„l) distributorem pohonných hmot osoba, která prodává nebo je oprávněna prodávat pohonné hmoty na území České republiky, s výjimkou prodeje

1. pohonných hmot z čerpací stanice nebo dobíjecí stanice,
2. stlačeného nebo zkapalněného zemního plynu včetně biometanu, pokud je jeho prodejce držitelem platné licence na obchod s plynem podle energetického zákona,
3. elektřiny, pokud je její prodejce držitelem platné licence na obchod s elektřinou podle energetického zákona,
4. pohonných hmot, pokud je jejich prodejce vydavatelem nebo zprostředkovatelem palivové karty a pohonné hmoty byly nakoupeny z čerpací stanice prostřednictvím jím vydané nebo zprostředkované palivové karty,
5. pohonných hmot, pokud je jejich prodejce prodává svému zaměstnanci v souvislosti s provozem služebního vozidla pro jeho soukromé účely, a to výhradně za cenu jejich nákupu,
6. pohonných hmot, pokud je jejich prodejce pronajímatelem vozidla, stroje nebo zařízení a prodává je jejich nájemci v přímé souvislosti s nájmem tohoto vozidla, stroje nebo zařízení, a to výhradně za cenu jejich nákupu,
7. pohonných hmot při zpeněžování majetkové podstaty insolvenčním správcem po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot,
8. pohonných hmot v rámci daňové exekuce a
9. pohonných hmot státem,“.

8. V § 2 písm. m) se slova „na dodávku pohonných hmot“ zrušují.

9. V § 2 písm. n) se slova „jeden nebo více dobíjecích bodů“ nahrazují slovy „kompaktní zařízení vybavené jedním nebo více dobíjecími body, které mají stejného vlastníka jako toto zařízení“.

10. V § 2 písm. p) se slova „běžnou dobíjecí stanicí dobíjecí stanice, která“ nahrazují slovy „běžným dobíjecím bodem dobíjecí bod, který“.
11. V § 2 písm. q) se slova „vysoce výkonnou dobíjecí stanicí dobíjecí stanice, která“ nahrazují slovy „vysoce výkonným dobíjecím bodem dobíjecí bod, který“.
12. V § 2 se na konci písmene r) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena s) až u), která znějí:
 - „s) výdejní jednotkou stavba nebo zařízení, z nichž se pohonné hmoty pouze vydávají a jejichž součástí je jedna nebo více skladovacích nádrží na uskladnění pohonných hmot o souhrnném objemu větším než 5 m³,
 - t) plnicím stanovištěm stavba nebo zařízení provozované distributorem pohonných hmot, z nichž se pohonná hmota, s výjimkou elektřiny, prodává nebo vydává do cisterny,
 - u) provozovatelem dobíjecí stanice osoba, která zajišťuje provoz dobíjecí stanice pro účely dobíjení elektrických vozidel.“
13. V § 5 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „a na případy podle § 5a, s výjimkou nákupu pohonných hmot osobou registrovanou jako distributor pohonných hmot a z čerpací stanice zapsané v evidenci čerpacích stanic“.
14. V § 5 odst. 3 se za slovo „stanicí“ vkládají slova „a na výdejní jednotce“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „a odběru vzorků při kontrole složení a jakosti pohonných hmot“.
15. V § 5 odst. 4 se slova „v níž“ nahrazují slovy „z níž“.
16. V § 5 odst. 6 se slovo „Vlastník“ nahrazuje slovem „Provozovatel“.
17. V § 5 odst. 7 písm. c) se slova „orgánů uvedených v § 7 odst. 3 byla evidence bezodkladně“ nahrazují slovy „celního úřadu byla bez zbytečného odkladu evidence“.
18. V § 5 odst. 7 písm. d) a e) se slova „na které“ nahrazují slovy „z níž“.
19. V § 5 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Vlastník výdejní jednotky je povinen

 - a) zajistit vybavení výdejní jednotky měřicím zařízením protečeného množství pohonných hmot a výdejní hadicí,
 - b) zajistit, aby byla za každý kalendářní den vedena průkazná evidence o množství vydaných pohonných hmot v rozdělení na bezúplatné a úplatné přemístění pohonných hmot; tuto evidenci je vlastník výdejní jednotky povinen uchovávat po dobu 3 let ode dne výdeje pohonných hmot; vlastník výdejní jednotky je dále povinen

zajistit, aby na požádání celního úřadu byla bez zbytečného odkladu evidence předložena, a

c) zajistit, aby při provozu výdejní jednotky nedošlo k ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku nebo životního prostředí podle požadavků stanovených zvláštními právními předpisy⁵⁾.“.

20. V § 5a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „a provozovatel čerpací stanice je povinen“ nahrazují slovy „, provozovatel čerpací stanice a vlastník výdejní jednotky jsou povinni“.

21. V § 5a odst. 1 písm. b) se za slovo „stlačeného“ vkládají slova „nebo zkapalněného“ a slovo „, nebo“ se nahrazuje slovy „včetně biometanu,“.

22. V § 5a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) až f), která včetně poznámky pod čarou č. 19 znějí:

„d) od insolvenčního správce po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot,

e) v rámci daňové exekuce a

f) od státu při prodeji pohonných hmot podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu¹⁹⁾).

¹⁹⁾ Například zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.“.

23. V § 5a odstavec 2 zní:

„(2) Nákup pohonných hmot, s výjimkou elektřiny a stlačeného nebo zkapalněného zemního plynu včetně biometanu, je povolen pouze

a) v případech podle odstavce 1 písm. a), c), d), e) nebo f),

b) od vydavatele nebo zprostředkovatele palivové karty, pokud pohonné hmoty byly nakoupeny z čerpací stanice prostřednictvím této palivové karty,

c) od zaměstnavatele v souvislosti s provozem služebního vozidla pro soukromé účely zaměstnance, a to výhradně za cenu jejich nákupu, a

d) od pronajímatele vozidla, stroje nebo zařízení v souvislosti s nájmem tohoto vozidla, stroje nebo zařízení, a to výhradně za cenu jejich nákupu.“.

24. V nadpisu § 6 se doplňují slova „a výdejních jednotek“.

25. V § 6 odst. 1 větě první, větě druhé a ve větě poslední se za slovo „stanic“ vkládají slova „a výdejních jednotek“ a ve větě třetí se text „písm. c) a e) až g)“ nahrazuje textem „písm. b), c) a e) až g) a v odstavci 5 písm. b) až f)“.

26. V § 6 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „a dobíjecích“ zrušují.

27. V § 6 odst. 2 písm. a), d) a g) se slova „nebo dobíjecí“ zrušují.
28. V § 6 odst. 2 písm. a) bodě 2 se slova „místa podnikání“ nahrazují slovem „sídla“.
29. V § 6 odst. 2 písmena b) a c) znějí:
- „b) stručný popis čerpací stanice,
 - c) adresa čerpací stanice, pokud jí byla přidělena, a její zeměpisné souřadnice ve Světovém geodetickém systému 1984 (WGS84),“.
30. V § 6 odst. 2 písm. d) se za slovo „údaj“ vkládají slova „o tom“ a slova „nebo nikoliv“ se zrušují.
31. V § 6 odst. 2 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:
- „f) označení, pod kterým je provozována čerpací stanice, a“.
- Dosavadní písmena f) a g) se označují jako písmena g) a h).
32. V § 6 odst. 2 se písmeno g) zrušuje.
- Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno g).
33. V § 6 odst. 3 písm. a) a b) se text „e)“ nahrazuje textem „f“.
34. V § 6 se odstavec 4 zrušuje.
- Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.
35. V § 6 se doplňují odstavce 5 až 8, které znějí:
- „(5) Do evidence dobíjecích stanic se zapisují
- a) údaje o vlastníku dobíjecí stanice a údaje o provozovateli dobíjecí stanice, není-li zároveň jejím vlastníkem, a to
 - 1. u právnické osoby obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, u zahraniční osoby také umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje,
 - 2. u fyzické osoby jméno a příjmení, popřípadě též obchodní firma, datum narození, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, adresa trvalého pobytu, popřípadě též sídla, u zahraniční osoby také adresa pobytu na území České republiky, byl-li jí pobyt povolen, adresa hlášeného pobytu na území České republiky nebo umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje,
 - b) počet dobíjecích bodů, pro každý dobíjecí bod typ, nominální maximální výkon, standard dobíjecího bodu, informaci o tom, které dobíjecí body lze používat souběžně, pokud je dobíjecí stanice vybavena více dobíjecími body, a celkový nominální maximální výkon dobíjecí stanice,

- c) adresa dobíjecí stanice, pokud jí byla přidělena, a její zeměpisné souřadnice ve Světovém geodetickém systému 1984 (WGS84),
- d) údaj o tom, zda je dobíjecí stanice veřejně přístupná; v případě veřejně přístupné dobíjecí stanice informace o časové přístupnosti,
- e) označení, pod kterým je provozována dobíjecí stanice, a
- f) datum uvedení dobíjecí stanice do provozu a datum ukončení provozu dobíjecí stanice.

(6) Vlastník dobíjecí stanice je povinen ministerstvu oznámit

- a) před uvedením dobíjecí stanice do provozu údaje podle odstavce 5 písm. a) až e) a
- b) bez zbytečného odkladu uvedení dobíjecí stanice do provozu nebo ukončení provozu dobíjecí stanice a každou změnu údaje podle odstavce 5 písm. a) až e).

(7) Do evidence výdejních jednotek se zapisují

- a) údaje o vlastníku výdejní jednotky, a to
 1. u právnické osoby obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, u zahraniční osoby také umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje,
 2. u fyzické osoby jméno a příjmení, popřípadě též obchodní firma, datum narození, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, adresa trvalého pobytu, popřípadě též sídla, u zahraniční osoby také adresa pobytu na území České republiky, byl-li jí pobyt povolen, adresa hlášeného pobytu na území České republiky nebo umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje,
- b) stručný popis výdejní jednotky,
- c) adresa výdejní jednotky, pokud jí byla přidělena, a její zeměpisné souřadnice ve Světovém geodetickém systému 1984 (WGS84),
- d) název vydávaných pohonných hmot a
- e) datum uvedení výdejní jednotky do provozu a datum ukončení provozu výdejní jednotky.

(8) Vlastník výdejní jednotky je povinen ministerstvu oznámit

- a) před uvedením výdejní jednotky do provozu údaje podle odstavce 7 písm. a) až d) a
- b) bez zbytečného odkladu uvedení výdejní jednotky do provozu nebo ukončení jejího provozu a každou změnu údaje podle odstavce 7 písm. a) až d).“.

36. Nadpis nad označením § 6e se zrušuje.

37. V nadpisu § 6ka se slovo „**povinnost**“ nahrazuje slovy „**a jiné povinnosti**“.

38. V § 6ka se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Ustanovení o oznamovací povinnosti distributora pohonných hmot se použijí v případě prodeje pohonných hmot insolvenčním správcem po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot obdobně.

(5) Distributor pohonných hmot, který je provozovatelem plnicího stanoviště, je povinen zajistit, aby byla za každý kalendářní den vedena průkazná evidence o množství prodaných nebo vydaných pohonných hmot; tuto evidenci je distributor pohonných hmot povinen uchovávat po dobu 3 let ode dne prodeje nebo výdeje pohonných hmot; distributor pohonných hmot je dále povinen zajistit, aby na požádání celního úřadu byla bez zbytečného odkladu evidence předložena.“.

39. V nadpisu § 6q se doplňují slova „**a dobíjecího bodu**“.

40. V § 6q odst. 2 větě první se slova „běžné dobíjecí stanice“ nahrazují slovy „běžného dobíjecího bodu“, slova „provozovaná dobíjecí stanice“ se nahrazují slovy „provozovaný dobíjecí bod“ a slovo „splňovala“ se nahrazuje slovem „splňoval“ a ve větě druhé se slovo „stanic“ nahrazuje slovem „bodů“.

41. V § 6q odst. 3 větě první se slova „výkonné dobíjecí stanice“ nahrazují slovy „výkonného dobíjecího bodu“, slova „provozovaná dobíjecí stanice“ se nahrazují slovy „provozovaný dobíjecí bod“ a slovo „splňovala“ se nahrazuje slovem „splňoval“ a ve větě druhé se slovo „stanic“ nahrazuje slovem „bodů“.

42. V § 6q se doplňují odstavce 6 až 8, které včetně poznámky pod čarou č. 20 znějí:

„(6) Provozovatel dobíjecí stanice je povinen uvést na dobíjecí stanici telefonní kontakt pro případ řešení problémů, které by vznikly v souvislosti s dobíjením vozidla.

(7) Provozovatel dobíjecí stanice je povinen každoročně do 28. února předat ministerstvu údaje o množství elektřiny spotřebované pro dobíjení vozidel v jím provozovaných dobíjecích stanicích v předchozím kalendářním roce. Způsob předávání údajů stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Provozovatel veřejně přístupné dobíjecí stanice je povinen Ministerstvu dopravy předat do 30 dnů po zprovoznění veřejně přístupné dobíjecí stanice údaje související se zaváděním inteligentních dopravních systémů²⁰⁾, zejména způsoby identifikace nebo autorizace provozovatelů elektrických vozidel za účelem dobíjení na dobíjecí stanici a platební metody dostupné na dobíjecí stanici. Ministerstvo dopravy zveřejní tyto údaje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Způsob předávání dat a jejich zveřejňování stanoví prováděcí právní předpis.

²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy.“.

43. Nadpis nad označením § 7 se zrušuje.

44. V § 7 odst. 1 písm. a) se za slovo „stanic“ vkládají slova „a výdejních jednotek“.

45. V § 7 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) kontroluje plnění povinností podle § 4 odst. 1, § 6 odst. 3, 6 a 8 a § 6q odst. 7.“.

46. V § 7 odst. 2 písm. a) se slova „a u provozovatele čerpací stanice“ nahrazují slovy „, provozovatele čerpací stanice a vlastníka výdejní jednotky“.

47. V § 7 odst. 2 písm. b) se slova „a 5,“ nahrazují slovy „až 6 a“.

48. V § 7 odst. 2 písm. c) se za slova „a 6“ vkládá text „, § 5 odst. 8 písm. c)“.

49. V § 7 odst. 3 se text „§ 5a“ nahrazuje slovy „§ 5 odst. 8 písm. a) a b), § 5a a § 6ka odst. 5“.

50. V § 7 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Ministerstvo dopravy kontroluje plnění povinností podle § 6q odst. 8.“.

51. Nadpis nad označením § 8 zní:

„Přestupky“.

52. § 8 a 9 znějí:

„§ 8

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1,
- b) umístí do skladovací nádrže v čerpací stanici pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1,
- c) v rozporu s § 5 odst. 3 naplní na čerpací stanici nebo na výdejní jednotce mobilní tlakovou nádobu zkapalněným ropným plynem, nebo
- d) prodá nebo vydá olovnatý motorový benzín nebo jej použije k pohonu motoru vozidla v rozporu s § 5 odst. 5.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, v rozporu s § 5 odst. 1, nebo
- b) nakoupí pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny a stlačeného nebo zkapalněného zemního plynu včetně biometanu, v rozporu s § 5a odst. 2.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
- b) do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) nebo d), nebo

c) do 50 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavee 1 písm. c).

§ 9

(1) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba uvedená v § 3 odst. 2 dopustí přešupeku tím, že při prodeji motorových benzinů nebo motorové nafty nezpřístupní informaci podle § 3 odst. 2.

(2) Distributor pohonných hmot se dopustí přešupeku tím, že provádí svoji činnost bez registrace.

(3) Distributor pohonných hmot, který je provozovatelem plnicího stanoviště, se dopustí přešupeku tím, že v rozporu s § 6ka odst. 5 nezajistí vedení evidence o množství prodaných nebo vydaných pohonných hmot, tuto evidenci neuchová po stanovenou dobu nebo nezajistí její předložení celnímu úřadu.

(4) Výrobce, dovozce, vývozce nebo distributor pohonných hmot se dopustí přešupeku tím, že v rozporu s § 3 odst. 3 neuvede v dodacích listech obsah biopaliva v pohonné hmotě.

(5) Distributor pohonných hmot, provozovatel čerpací stanice nebo vlastník výdejní jednotky se dopustí přešupeku tím, že nakoupí pohonnou hmotu v rozporu s § 5a odst. 1.

(6) Provozovatel čerpací stanice se dopustí přešupeku tím, že

- a) nepředá ministerstvu souhrnnou zprávu podle § 4 odst. 1,
- b) v rozporu s § 5 odst. 3 plní mobilní tlakové nádoby zkapalněnými ropnými plyny nebo jejich plnění umožní,
- c) nezajistí prodej nebo výdej aditivačních přísad nebo bezolovnatých benzinů s těmito přísadami podle § 5 odst. 4,
- d) v rozporu s § 5 odst. 6 nezajistí, aby při provozu čerpací stanice nedošlo k ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku nebo životního prostředí,
- e) nezajistí označení výdejních stojanů pohonných hmot podle § 5 odst. 7 písm. a), d) nebo e),
- f) nezpřístupní na čerpací stanici informace podle § 5 odst. 7 písm. b), nebo
- g) v rozporu s § 5 odst. 7 písm. c) nezajistí vedení evidence stavu součtového počítadla, tuto evidenci neuchová po stanovenou dobu, nezajistí její předložení celnímu úřadu nebo vyvolání stavu součtového počítadla.

(7) Vlastník čerpací stanice se dopustí přešupeku tím, že ministerstvu neoznámí

- a) před uvedením čerpací stanice do provozu údaje do evidence čerpacích stanic podle § 6 odst. 3 písm. a), nebo
- b) bez zbytečného odkladu uvedení čerpací stanice do provozu, ukončení provozu čerpací stanice nebo změnu údaje zapisovaného do evidence čerpacích stanic podle § 6 odst. 3 písm. b).

(8) Vlastník výdejní jednotky se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 5 odst. 3 plní mobilní tlakové nádoby zkapalněnými ropnými plyny nebo jejich plnění umožní,
- b) v rozporu s § 5 odst. 8 písm. a) nezajistí vybavení výdejní jednotky měřicím zařízením nebo výdejní hadicí,
- c) v rozporu s § 5 odst. 8 písm. b) nezajistí vedení evidence o množství vydaných pohonných hmot v rozdělení na bezúplatné a úplatné přemístění pohonných hmot, tuto evidenci neuchová po stanovenou dobu nebo nezajistí její předložení celnímu úřadu,
- d) v rozporu s § 5 odst. 8 písm. c) nezajistí, aby při provozu výdejní jednotky nedošlo k ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku nebo životního prostředí podle požadavků stanovených zvláštními právními předpisy⁵⁾,
- e) neoznámí ministerstvu před uvedením výdejní jednotky do provozu údaje do evidence výdejních jednotek podle § 6 odst. 8 písm. a), nebo
- f) neoznámí ministerstvu bez zbytečného odkladu uvedení výdejní jednotky do provozu, ukončení provozu výdejní jednotky nebo změnu údaje zapisovaného do evidence výdejních jednotek podle § 6 odst. 8 písm. b).

(9) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 nebo 5,
- b) do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3, odstavce 6 písm. d) nebo g) nebo odstavce 8 písm. b), c) nebo d),
- c) do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo 4, odstavce 6 písm. b) nebo e), odstavce 7 nebo odstavce 8 písm. a), e) nebo f), nebo
- d) do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 6 písm. a), c) nebo f).

(10) Za přestupek podle odstavce 5 lze distributorovi pohonných hmot a provozovateli čerpací stanice spolu s pokutou uložit zákaz činnosti nejdéle na dobu 2 let.“

Poznámka pod čarou č. 13 se zrušuje.

53. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který zní:

„§ 9a

(1) Provozovatel dobíjecí stanice se dopustí přestupku tím, že

- a) neuvede na dobíjecí stanici telefonní kontakt podle § 6q odst. 6, nebo
- b) nepředá ministerstvu údaje o množství elektřiny spotřebované pro dobíjení vozidel podle § 6q odst. 7.

(2) Provozovatel veřejně přístupné dobíjecí stanice se dopustí přestupku tím, že

- a) nezpřístupní na dobíjecí stanici informace podle § 6q odst. 1,
- b) nezveřejní ceny podle § 6q odst. 4,
- c) neposkytne uživatelům elektrických vozidel možnost jednorázového dobití podle § 6q odst. 5, nebo
- d) nepředá Ministerstvu dopravy ve stanovené lhůtě údaje související se zaváděním inteligentních dopravních systémů podle § 6q odst. 8.

(3) Provozovatel běžného dobíjecího bodu se dopustí přestupku tím, že nezajistí, aby jím provozovaný dobíjecí bod, s výjimkou bezdrátové nebo indukční jednotky, splňoval požadavky podle § 6q odst. 2.

(4) Provozovatel vysoce výkonného dobíjecího bodu se dopustí přestupku tím, že nezajistí, aby jím provozovaný dobíjecí bod, s výjimkou bezdrátové nebo indukční jednotky, splňoval požadavky podle § 6q odst. 3.

(5) Vlastník dobíjecí stanice se dopustí přestupku tím, že ministerstvu neoznámí

- a) před uvedením dobíjecí stanice do provozu údaje do evidence dobíjecích stanic podle § 6 odst. 6 písm. a), nebo
- b) bez zbytečného odkladu uvedení dobíjecí stanice do provozu, ukončení provozu dobíjecí stanice nebo změnu údaje zapisovaného do evidence dobíjecích stanic podle § 6 odst. 6 písm. b).

(6) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 nebo 4,
- b) do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 5, nebo
- c) do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo 2.“.

54. § 10 zní:

„§ 10

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává

- a) Česká obchodní inspekce, jde-li o přestupky podle § 8 odst. 1, § 9 odst. 1, § 9 odst. 6 písm. b) až f), § 9 odst. 8 písm. a) a d), § 9a odst. 1 písm. a), § 9a odst. 2 písm. a) až c) a § 9a odst. 3 a 4,
- b) ministerstvo, jde-li o přestupky podle § 9 odst. 6 písm. a), § 9 odst. 7, § 9 odst. 8 písm. e) a f), § 9a odst. 1 písm. b) a § 9a odst. 5,
- c) celní úřad, jde-li o přestupky podle § 8 odst. 2, § 9 odst. 2 až 5, § 9 odst. 6 písm. g), § 9 odst. 8 písm. b) a c), nebo
- d) Ministerstvo dopravy, jde-li o přestupek podle § 9a odst. 2 písm. d).

(2) Pokutu vybírá správní orgán, který ji uložil.“.

55. V § 11 se za slova „bodů 4“ vkládá text „, § 6q odst. 7“.

56. V § 11 se dosavadní text označuje jako odstavce 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Ministerstvo dopravy vydá vyhlášku k provedení § 6q odst. 8.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Vlastník čerpací stanice, která byla uvedena do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen Ministerstvu průmyslu a obchodu do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit údaje podle § 6 odst. 2 písm. c) a f) zákona č. 311/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Vlastník dobíjecí stanice, která byla uvedena do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen Ministerstvu průmyslu a obchodu do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit údaje podle § 6 odst. 5 zákona č. 311/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Vlastník stavby nebo zařízení, které jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považovány za výdejní jednotku a které byly uvedeny do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen Ministerstvu průmyslu a obchodu do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznámit údaje podle § 6 odst. 7 zákona č. 311/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Vlastník stavby nebo zařízení, které jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považovány za výdejní jednotku a které byly uvedeny do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen zajistit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vybavení výdejní jednotky měřicím zařízením a výdejní hadicí podle § 5 odst. 8 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 42, pokud jde o § 6q odst. 8, bodu 50, bodu 53, pokud jde o § 9a odst. 2 písm. d), a bodu 56, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2021.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. OBECNÁ ČÁST

Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů.

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Problematika oblasti pohonných hmot, jejich prodeje, jakosti a složení, stejně jako podmínky vzniku a provozování čerpacích stanic, podmínky pro udělení registrace distributora pohonných hmot a jednotlivé povinnosti distributorů pohonných hmot a provozovatelů čerpacích a dobíjecích stanic jsou obsaženy v zákoně č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“). Tento zákon rovněž upravuje podmínky a rozsah evidence čerpacích stanic pohonných hmot a dobíjecích stanic elektrických vozidel. Tento zákon zapracovává do národní legislativy příslušné předpisy Evropské unie, jimiž jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady č. 93/12/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/17/ES ze dne 3. března 2003, kterou se mění směrnice č. 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva.

Detailní požadavky na složení a jakost pohonných hmot a způsob sledování a monitorování složení a jakosti prodávaných pohonných hmot, stejně jako evidenci pohonných hmot pak určuje prováděcí předpis k výše uvedené primární legislativě, jímž je vyhláška č. 133/2010 Sb. o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot) ve znění vyhlášek č. 278/2011 Sb. a 153/2017 Sb.

Platná právní úprava oblasti pohonných hmot neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace ve smyslu antidiskriminačního zákona (tj. nerovného zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Lze proto konstatovat, že stávající právní úprava, jež je obsažena v zákoně o pohonných hmotách, nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace. Z hlediska rovnosti mužů a žen je platná právní úprava neutrální, neboť je pro obě pohlaví stejná.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Návrh novely zákona o pohonných hmotách je předkládán především z důvodu odstranění některých problémů, na které poukázala dosavadní praxe. Hlavní změny předkládané novely zákona je možné shrnout do dvou základních témat, z nichž prvním je rozšíření a podrobnější specifikace dosavadních výjimek z definice distributora pohonných hmot a s tím spojená práva a povinnosti v oblasti prodeje pohonných hmot a druhým tématem je oblast výdeje pohonných hmot, který probíhá zejména mimo veřejně přístupné čerpací stanice. Vzhledem k riziku možných nelegálních prodejů pohonných hmot, možnému vydávání pohonných hmot s nižší než předepsanou jakostí, možným následným daňovým únikům, a to vše i s dopady vedoucími k možnému ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku či životního prostředí přistoupil předkládaný návrh zákona k zavedení povinnosti míst výdeje pohonných hmot, definovaných jako výdejní jednotky, registrovat se v rámci existující evidence vedené na Ministerstvu průmyslu a obchodu, aby tak jejich lokalizace byla známa kontrolním orgánům stejně, jako tomu je v případě čerpacích a dobíjecích stanic. Rovněž se pro výdejní jednotky zavádí stejná povinnost jako pro čerpací stanice vést průkaznou evidenci o množství vydaných pohonných hmot, kterou by vlastníci výdejních jednotek předkládali na vyžádání kontrolních orgánů. Tuto evidenci si, jak je z praxe známo, vlastníci výdejních jednotek vedou již v současnosti, novinkou je tedy prakticky pouze úprava, aby do ní měl zákonnou možnost nahlédnout i kontrolní orgán.

Současně se zavedením definice výdejní jednotky byla změněna i definice výdeje pohonných hmot tak, aby odrážela současný stav, kdy zejména zemědělské, lesnické či stavební podniky a organizace z těchto výdejen zásobují mimo vlastní vozidla nárazově i vozidla dceřiných či jinak organizačně propojených společností. Proto je nově jako součástí výdeje vnímán i prodej pohonných hmot výhradně za cenu nákupu, pokud se nejedná o předmět podnikání a provozovatel vozidla nebo zvláštního vozidla a provozovatel čerpací stanice nebo vlastník výdejní jednotky, jsou součástí téže skupiny podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty. Tím se na jedné straně vyšlo vstříc oprávněným zájmům zemědělských a stavebních svazů a asociací, ale zároveň došlo k přesnému vymezení dotčené situace tak, aby se předešlo vzniku jiných (nechtěných) rizikových situací, zejména možných podvodů v oblasti daně z přidané hodnoty.

Mimo uvedených změn dochází ještě k upřesnění toho, že zemním plynem se rozumí pro použití v dopravě mimo stlačeného zemního plynu (CNG) i zkapalněný zemní plyn (LNG) a rovněž biometan, jehož kvalitativní parametry odpovídají zemnímu plynu a dále na základě praxe k upřesnění údajů uváděných do evidence dobíjecích stanic.

Navrhovaná novela dále upravuje zákon o pohonných hmotách tak, aby tento zákon byl v souladu s novou právní úpravou trestního práva.

Navržená právní úprava nemá vztah k problematice diskriminace, a pokud se jedná o rovnost mužů a žen je návrh neutrální, neboť navrhovaná právní úprava je pro obě pohlaví stejná.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Hlavním předmětem obsahu zákona č. 234/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, byla reakce na tehdejší poměrně masivní daňové úniky v oblasti distribuce pohonných hmot. Proto byly pro distributory pohonných hmot stanoveny ekonomické a kvalifikační předpoklady

a bylo stanoveno pouze minimum výjimek na činnosti, které nejsou brány jako distribuce pohonných hmot. Uvedená opatření splnila svůj základní úkol, došlo k poměrně výraznému zlepšení výběru daní v oblasti pohonných hmot, ale v rámci praxe se ve stále širším měřítku naráželo na činnosti, při nichž sice docházelo k prodeji pohonných hmot, ale dotyčné subjekty s pohonnou hmotou nikterak materiálně nemanipulovaly nebo jakkoliv nakládaly, pouze byly účastníkem řádně provedené obchodní transakce. Tyto subjekty se tak ocitaly se v právní nejistotě, neboť při strohém výkladu zákona se na ně přesto vztahují práva a především povinnosti distributora pohonných hmot. Jedná se např. o prodejce prodávající pohonnou hmotu svým zaměstnancům v souvislosti s provozem služebních vozidel i pro soukromé účely zaměstnanců, či o prodej pohonných hmot pronajímatelem vozidla, stroje nebo zařízení jejich nájemci v přímé souvislosti s nájmem tohoto vozidla, stroje nebo zařízení. Striktní definice distributora pohonných hmot však působí určité problémy i státní správě v oblasti insolvenčních řízení při následném prodeji pohonných hmot insolvenčním správcem po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot, případně jiným způsobem státem obstavených pohonných hmot delikventního subjektu. Proto jsou v rámci předkládané novely zákona po dohodě jak s podnikatelskou veřejností, tak orgány finanční a celní správy, uvedené činnosti nově z definice distribuce pohonných hmot vyjímány. Navrhovaná změna přispěje k větší právní jistotě adresátů dané právní normy. Podobně kladný vliv právní jistoty mají i na postavení privátních subjektů, které pohonnou hmotu pořizují, tedy zaměstnance v prvním vztahu a nájemce vozidel, strojů a zařízení ve vztahu následně jmenovaném.

Další řešenou oblastí je výdej pohonných hmot. Na výdejní jednotce dochází k manipulaci s pohonnými hmotami, a tudíž zde vznikají určitá rizika ohledně bezpečnosti a ochrany životů, majetků a zdraví a ohledně daňových úniků, poškození životního prostředí apod. Proto jsou nově vlastníkům výdejních jednotek ukládány povinnosti spojené s minimálním technickým vybavením této jednotky, vedením evidence vydaných pohonných hmot a jejím předkládáním kontrolním orgánům a zajištění, aby při provozu výdejní jednotky nedošlo k ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku nebo životního prostředí. Navrhovaná změna přispěje ke zlepšení dodržování předepsané kvality a složení pohonných hmot a snížení rizika daňových úniků. Také narovnává dříve nevyvážené požadavky kladené na provozovatele čerpacích stanic a majitele výdejních míst, přestože na obou dochází k nakládání se stejnými typy nebezpečných hořlavín s potenciálem ohrožení zdraví, majetku a životního prostředí.

Vzhledem k existující praxi, kdy zejména zemědělské, lesnické či stavební podniky a organizace potřebovaly ze svých výdejen zásobovat mimo vlastní vozidla i nárazově vozidla dceřiných či jinak organizačně propojených společností, ale narážely přitom na problém v dikci zákona, dochází navrhovanou právní úpravou ke změně definice výdeje, která nově zahrnuje i prodej pohonných hmot výhradně za cenu nákupu v případě, že se tím nejedná o předmět podnikání a že provozovatel vozidla nebo zvláštního vozidla a provozovatel čerpací stanice nebo vlastník výdejní jednotky jsou součástí téže skupiny podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty. Tím se na jedné straně vychází vstříc efektivnímu fungování například zemědělských a stavebních podniků a organizací, ale zároveň došlo k přesnému vymezení dotčené situace tak, aby se předešlo vzniku jiných (nechtěných) rizikových situací, zejména možných podvodů v oblasti daně z přidané hodnoty.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Navrhovaná právní úprava je v souladu s čl. 41 odst. 2 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“), podle kterého má vláda právo zákonodárné iniciativy a také

v souladu s § 24 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který mimo jiné uvádí, že ministerstva připravují návrhy zákonů a jiných právních předpisů týkajících se věcí, které patří do jejich působnosti, jakož i návrhy, jejichž přípravu jim uložila vláda.

Navrhovaná právní úprava je rovněž v souladu s Listinou základních práv a svobod, vyhlášenou usnesením předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“), a to jmenovitě s následujícími ustanoveními:

- ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny, podle kterého každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nemůže být nucen činit, co zákon neukládá,
- ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny, podle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví,
- ustanovení čl. 4 odst. 1 Listiny, podle kterého mohou být ukládány povinnosti toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

Navrhovaná právní úprava se dále dotýká ústavně zaručeného práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost zakotvenou v čl. 26 Listiny. Navrhovaná právní úprava prodeje a výdeje pohonných hmot stanoví v souladu s čl. 26 odst. 2 Listiny podmínky a omezení určitých činností, a to právě s ohledem na ústavně garantovanou ochranu životního prostředí a zdraví lidí.

Navrhovaným zákonem jsou upraveny podmínky pro plnění povinností provozovatelů čerpacích stanic, dobíjecích stanic a vlastníků výdejních jednotek tak, aby nedocházelo k neplnění nebo obcházení těchto povinností. Navrhovaná právní úprava uvedených povinností splňuje ústavní požadavek jejich úpravy na úrovni zákona a vyhovuje též zásadám pro stanovení mezi základních práv a svobod podle čl. 4 Listiny. Návrh zákona rovněž respektuje zásadu „*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*“ podle čl. 39 Listiny.

Navrhovaná právní úprava nijak nesnižuje práva dotčených subjektů a nejsou jí diskriminovány žádné specifické skupiny adresátů právních norem. Navrhovaná právní úprava respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, Smlouvou o přistoupení České republiky k Evropské unii ani s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a je v souladu s obecnými zásadami práva Evropské unie (např. zásadou právní jistoty, proporcionality a zákazem diskriminace).

Navrhovaná právní úprava je v souladu s těmito předpisy EU:

- se Smlouvou o fungování Evropské unie, zejména s čl. 34 a čl. 36 této smlouvy,
- se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS,
- se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/17/ES ze dne 3. března 2003, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty,

- se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES,
- se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS,
- se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva,
- se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů,
- s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

Návrh je s výše uvedenými předpisy EU plně slučitelný.

6. Zhodnocení souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná úprava se nedotýká mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopady na životní prostředí

Navrhovaná právní úprava nebude mít vliv na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, žádné negativní dopady na podnikatelské prostředí, nemá sociální dopady, nemá dopady na specifické skupiny obyvatel (osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením, národnostní menšiny). Případné dopady na životní prostředí jsou naopak kladné, neboť navrhovaná právní úprava snižuje riziko plynoucí z nežádoucího nakládání s pohonnými hmotami na čerpacích stanicích, které tam vzniká v případech plnění přepravních nádrží cisternových automobilů.

Podrobné zhodnocení dopadů je uvedeno v Závěrečné zprávě hodnocení dopadů regulace.

8. Zhodnocení dopadů ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné negativní dopady na oblast ochrany soukromí a osobních údajů.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ochranou soukromí a osobních údajů. Navrhovaná právní úprava je v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje práva a povinnosti při zpracování osobních údajů, a rovněž s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU)

2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES

V rámci navrhované úpravy se jedná o změnu - o rozšíření zpracovaných osobních údajů.

Popis zpracování osobních údajů:

Účel zpracování osobních údajů je evidence čerpacích, dobíjecích stanic (nově) a výdejních jednotek (nově). Kategorii subjektu údajů jsou vlastníci nebo provozovatelé čerpacích a dobíjecích stanic (nově) a vlastníci výdejní jednotky (nově).

Kategorie zpracovávaných osobních údajů:

- identifikační – jméno, příjmení, datum narození, IČO, obchodní firma,
- kontaktní – adresa trvalého pobytu, případně sídla, adresa pobytu a hlášeného pobytu na území České republiky.

Osobní údaje jsou zpracovávány po dobu trvání Evidence čerpacích a dobíjecích stanic a výdejních jednotek a po skončení vedení Evidence čerpacích a dobíjecích stanic a výdejních jednotek jsou vymazány z evidence.

Evidenci čerpacích a dobíjecích stanic a výdejních jednotek vede Ministerstvo průmyslu a obchodu, k této evidenci mají přístup pouze pověřeni pracovníci příslušného odboru spravujícího tuto evidenci. Evidence je provozována vlastními zdroji MPO. Evidence je oddělená od běžné sítě. Přihlašování do evidence probíhá na základě přihlašovacího jména a hesla. Údaje z evidence se zveřejňují podle platného znění § 6, odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb. Nově bude zveřejňován vlastník nebo provozovatel dobíjecí stanice dle znění zákona. Seznam bude zveřejňován ve formátu PDF.

Osobní údaje jsou získávány od vlastníků a provozovatelů čerpacích a dobíjecích stanic a výdejních jednotek poštou, datovou schránkou, emailem, osobním předáním na podatelnu ministerstva. Následně jsou ověřovány v registru živnostenského podnikání a registru ekonomických subjektů. Aktualizace osobních údajů probíhá průběžně, dle potřeby, většinou za základě podkladů od vlastníků a provozovatelů čerpacích a dobíjecích stanic a výdejních jednotek.

Osobní údaje mohou být předávány na orgány veřejné moci po zdůvodnění potřeby, a to v rozsahu nezbytném ke splnění účelu, k němuž jsou požadovány. V současné době zákonnou možnost poskytování těchto dat využívá Celní správa a Česká obchodní inspekce. Celní správa zpracovává data pro účely kontroly zejména daňových úniků, České obchodní inspekci za účelem kontroly kvality paliv. Jedná se vždy o prosté předání dat, které daná orgány veřejné moci využívají k jiným účelům, stávají se tedy pak sami správci daných osobních údajů. Osobní údaje jsou předávány pouze na vyžádání daného orgánu veřejné moci. Předávání probíhá vždy zašifrovanou cestou v dohodnutých formátech mezi předem určenými pracovníky obou orgánů veřejné moci. Během předání je zajištěno zachování integrity, důvěrnosti a dostupnosti předávaných dat. Potenciální riziko neoprávněného přístupu hrozí při prolomení ochranného kódování předávaných dat.

Navrhovaná změna legislativy má dopad na práva subjektu údajů. Právním titulem pro zpracování osobních údajů bude splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje. Subjekt údajů bude moci uplatnit právo na přístup, právo na opravu a právo na omezení. Právo na přenositelnost a právo vznést námitku nelze z logiky věci uplatnit a taktéž ani právo na výmaz.

Předkládaná právní úprava respektuje právní rámec ochrany a zpracování osobních údajů a jeho jednotlivé parametry.

9. Zhodnocení korupčních rizik

Předkladatel provedl zhodnocení korupčních rizik, jak stanoví Legislativní pravidla vlády, a to podle Metodiky CIA (Corruption Impact Assessment; Metodika hodnocení korupčních rizik), zveřejněné na webové stránce Odboru hodnocení dopadů regulace Úřadu vlády České republiky, oddělení boje s korupcí.

Předkladatel neshledal v oblasti upravené předkládaným návrhem zákona žádný prostor ke korupčnímu jednání.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá vztah k bezpečnosti nebo obraně státu a nemá žádné tudíž žádné dopady na uvedené oblasti.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K ČÁSTI PRVNÍ

K Čl. I

K bodu 1 (poznámka pod čarou č. 1)

S ohledem na skutečnost, že směrnice 98/70/ES byla novelizována směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, doplňuje se do poznámky pod čarou č. 1 uvedená směrnice. Dále se odstraňuje „č.“ před číselným označením příslušného předpisu EU.

K bodu 2 (§ 1 odst. 1 písm. d))

V souvislosti se zavedením evidence výdejních jednotek dochází k rozšíření oblastí, kterých se zákon o pohonných hmotách dotýká, tj. dochází k rozšíření působnosti zákona o pohonných hmotách o oblast evidence výdejních jednotek.

K bodu 3 (§2 písm. a))

Dochází k jasné specifikaci postavení kapalných aditiv, které jsou sice látkou nezbytnou pro provoz vozidla, avšak není možné zařadit je mezi pohonné hmoty, neboť samotně nezajistí pohon motorových vozidel.

K bodu 4 (§2 písm. b))

Dochází ke sjednocení pojmu „biometan“ se stejnojmenným pojmem v dalších normách tuzemské legislativy (energetický zákon, zákon o podporovaných zdrojích energie).

K bodu 5 (§ 2 písm. f))

V návaznosti na novou definici pojmu „výdej pohonných hmot“ dochází k úpravě definování pojmu „čerpací stanice“. Čerpací stanicí tak nově bude stavba nebo zařízení, z něhož se pohonná hmota, s výjimkou elektřiny, prodává nebo prodává a vydává zpravidla do palivové nádrže vozidla, přičemž čerpací stanicí nebude stavba nebo zařízení, z něhož se pohonné hmoty pouze vydávají.

K bodu 6 (§ 2 písm. g))

Vzhledem k existující praxi, kdy zejména zemědělské, lesnické či stavební podniky a organizace potřebovaly ze svých výdejen zásobovat mimo vlastní vozidla i nárazově vozidla dceřiných či jinak organizačně propojených společností, ale narážely přitom na nejednoznačné

výkladové problémy stávající zákonné úpravy výdeje, dochází ke změně definice výdeje, která nově zahrnuje i úplatný prodej pohonných hmot výhradně za cenu jejich nákupu, pokud se nejedná o předmět podnikání a provozovatel vozidla a vlastník výdejní jednotky jsou součástí téže skupiny podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty. Tím se na jedné straně vyšlo vstříc praxi například zemědělských a stavebních podniků a organizací, ale zároveň eliminovaly obavy orgánů finanční a celní správy z možných podvodů v oblasti daně z přidané hodnoty.

K bodu 7 (§ 2 písm. l))

Nově se upravuje ustanovení, které stanovuje, kdo je distributorem pohonných hmot. Dosavadní výjimky se zpřesňují a doplňují.

V souvislosti s připravovaným širším uplatněním zemního plynu v dopravě nejen v jeho stlačené formě (CNG), ale i ve zkapalněné formě (LNG) či uplatnění biometanu, který svými kvalitativními parametry odpovídá kvalitě zemního plynu, dochází v tomto smyslu i k úpravě části zákona, týkající se výjimek z distribuce pohonných hmot v případě prodeje zemního plynu, kdy se stávající výjimka rozšiřuje i na prodej zkapalněného zemního plynu včetně biometanu.

V praxi nakládají s palivovými kartami nejenom jejich vydavatelé, ale zejména zprostředkovatelé např. v rámci komplexních služeb leasingu, z tohoto důvodu se rozšiřuje výjimka z distribuce pohonných hmot i na prodej pohonných hmot prostřednictvím palivové karty i na zprostředkovatele palivové karty.

V současné době existují skupiny subjektů, pro něž nemá žádný praktický význam být registrovaným distributorem pohonných hmot, ani s pohonnými hmotami ve větším měřítku jakkoliv nakládat, přičemž tyto subjekty se ocitají v právní nejistotě, neboť při strohém výkladu zákona se na ně přesto vztahují práva a především povinnosti distributora pohonných hmot. Jedná se např. o prodejce prodávající pohonnou hmotu výhradně za cenu jejího nákupu svým zaměstnancům v souvislosti s provozem služebních vozidel i pro soukromé účely zaměstnanců pro jejich soukromé účely, či o prodej pohonných hmot pronajímatelem vozidla, stroje nebo zařízení jejich nájemci v přímé souvislosti s nájmem tohoto vozidla, stroje nebo zařízení. Striktní definice distributora pohonných hmot však v současné době působí určité problémy i státní správě v oblasti insolvenčních řízení při následném prodeji pohonných hmot insolvenčním správcem po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot, případně jiným způsobem státem obstavených pohonných hmot delikventního subjektu. Proto jsou v rámci předkládané novely zákona po dohodě jak s podnikatelskou veřejností, tak s orgány celní a finanční správy, uvedené činnosti nově z definice distribuce pohonných hmot vyjímány. Nově se rovněž do výjimek zařazuje i prodej pohonných hmot, pokud je jejich prodejcem stát. Navrhovaná změna přispěje k větší právní jistotě adresátů dané právní normy.

K bodu 8 (§ 2 písm. m))

Jde o legislativně technickou úpravu, která sjednocuje v textu použitý pojem „čerpací stanice“ s ostatním textem zákona.

K bodu 9 (§ 2 písm. n))

Jelikož jsou v praxi evidovány případy, že na jednom místě se nachází více dobíjecích bodů různých vlastníků, bylo nutné upřesnit definici dobíjecí stanice jako kompaktní zařízení obsahující jeden či více dobíjecích bodů, které mají stejného vlastníka jako toto zařízení.

K bodu 10 (§ 2 písm. p))

Dochází ke změně definovaného pojmu z dobíjecí stanice na dobíjecí bod, čímž by se národní legislativa více přiblížila existující praxi, existujícím programům podpory a anglickému znění směrnice, kde je zmíněný pojem označován jako charging point“, tj. dobíjecí bod.

K bodu 11 (§ 2 písm. q))

Dochází ke změně definovaného pojmu z vysoce výkonné dobíjecí stanice na vysoce výkonný dobíjecí bod, čímž by se národní legislativa více přiblížila existující praxi, existujícím programům podpory a anglickému znění směrnice, kde je zmíněný pojem označován jako charging point“, tj. dobíjecí bod.

K bodu 12 (§ 2 písm. s) až u))

V souvislosti s nově zaváděnou evidencí výdejních jednotek a měněnou definicí „výdeje“, s častým používáním pojmu „provozovatel dobíjecí stanice“, jasnému stanovení co je myšleno prodejem pohonných hmot a užitím pojmu „plnicí stanoviště“, je zapotřebí pojmy „výdejní jednotka“ a další dříve uvedené jednoznačně definovat, což se děje prostřednictvím nově zařazených definic v rámci § 2 zákona o pohonných hmotách. Výdejní jednotkou je tak definována stavba nebo zařízení, z něhož se pohonné hmoty pouze vydávají a jehož součástí je jedna nebo více skladovacích nádrží na uskladnění pohonných hmot o souhrnném objemu větším než 5 m³. Hranice 5 m³ byla přitom zvolena s ohledem na obsah nejmenší běžně dostupné cisterny, zvolení nižší hranice než-li 5 m³ by tudíž bylo z hlediska především prevence proti daňovým únikům neefektivní a představovalo by ve svém důsledku pouze zvýšení administrativní zátěže jak kontrolovaných, tak i kontrolních subjektů.

K bodu 13 (§ 5 odst. 2)

Dochází ke změně v doplnění výjimek z povinností dle § 5 odst. 1 o případy podle § 5a, s výjimkou nákupu pohonných hmot osobou registrovanou jako distributor pohonných hmot nebo nákupu pohonných hmot z čerpací stanice zapsané v evidenci čerpacích stanic. Na tyto případy se sice z logiky věci § 5 odst. 1 nemohl vztahovat, ale nebylo to v textu zákona nikde exaktně stanoveno, proto navrhovaná úprava přispěje k vyšší právní jistotě všech dotčených subjektů.

K bodu 14 (§ 5 odst. 3)

Z důvodů zvýšení bezpečnosti a ochrany životů, zdraví a majetků osob je nově zákaz plnění mobilních tlakových nádob zkapalněnými ropnými plyny rozšířen i na výdejní jednotky. Současně je stanovena výjimka z tohoto ustanovení jako reakce na neodůvodněné snahy

pokutovaných subjektů zpochybnit výsledek šetření kontrolních orgánů rozšířena na odběr vzorků při kontrole složení a jakosti pohonných hmot.

K bodu 15 (§ 5 odst. 4)

Dochází ke sjednocení textu s ostatními částmi zákona tak, aby bylo jednoznačně stanoveno, že pohonné hmoty jsou prodávány nebo vydávány z čerpací stanice.

K bodu 16 (§ 5 odst. 6)

Vzhledem k tomu, že v případě stávající povinnosti (kterou je zajištění, aby při provozu čerpací stanice nedošlo k ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku nebo životního prostředí), se jedná o povinnost spojenou s provozem čerpací stanice, je nově, a to zejména na základě poznatků z praxe, tato povinnost přiřazena provozovateli čerpací stanice.

K bodu 17 (§ 5 odst. 7 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu a zpřesnění textu zákona. V případě stanovené povinnosti nedochází k žádné změně. Bez „zbytečného odkladu“ je neurčitý právní pojem, nicméně na rozdíl od původně uvedeného pojmu „bezodkladně“ předjímá možnost určitého odkladu, pokud tento odklad není zbytečný. V důsledku ochrany před neoprávněným nakládáním s pohonnými hmotami na čerpací stanici jsou moderní výdejní stojany s elektronickými měřidly zpravidla již v tovární úpravě zabezpečeny tak, že manipulace s nimi je umožněna pouze odborným servisním firmám s odpovídajícími znalostmi a speciálním technickým vybavením.

Z toho vyplývá, že pro vyvolání stavu součtového počítadla stanoveného měřidla je nutné zabezpečit asistenci odborného technika takové servisní firmy. Nezbytným odkladem tudíž bude proto např. potřebná doba dojezdu servisního technika na čerpací stanici, odpovídající vzdálenosti a dostupnosti čerpací stanice a servisního technika.

K bodu 18 (§ 5 odst. 7 písm. e))

Dochází ke sjednocení textu s ostatními částmi zákona tak, aby bylo jednoznačně stanoveno, že pohonné hmoty jsou prodávány nebo vydávány z čerpací stanice.

K bodu 19 (§ 5 nový odstavec 8)

Na výdejní jednotce dochází k manipulaci s pohonnými hmotami, a tudíž zde vznikají určitá rizika ohledně bezpečnosti a ochrany životů, majetků a zdraví a ohledně daňových úniků, poškození životního prostředí apod. Proto jsou nově vlastníkům výdejních jednotek ukládány povinnosti spojené s minimálním technickým vybavením této jednotky, měřením protečeného množství pohonných hmot, vedením evidence vydaných pohonných hmot a jejím předkládáním kontrolním orgánům a zajištění, aby při provozu výdejní jednotky nedošlo k ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku nebo životního prostředí podle požadavků stanovených zvláštními právními předpisy.

K bodu 20 (§ 5a odst. 1)

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovaný zákon podrobněji upravuje práva a povinnosti vlastníka výdejní jednotky, je nutné rovněž specifikovat, jakým způsobem může vlastník této výdejní jednotky nakupovat pohonné hmoty. Rozsah tohoto oprávnění je totožný s dosavadním oprávněním provozovatele čerpací stanice či distributora pohonných hmot a proto dochází pouze k rozšíření dosavadního textu o vlastníka výdejní jednotky.

K bodu 21 (§ 5a odst. 1 písm. b))

Biometan, který bude využíván v dopravě, musí svými kvalitativními parametry odpovídat kvalitě zemního plynu, v blízké budoucnosti se rovněž počítá ze značným rozšířením užití zemního plynu v jeho zkapalněné formě a to především v dálkové kamionové dopravě. Proto je právo všech forem využití zemního plynu v dopravě zařazeno na stejnou úroveň.

K bodu 22 (§ 5a odst. 1 písm. d) až f))

Jelikož návrhem je měněna definice distribuce pohonných hmot (viz změna § 2 písm. l)), bylo nutné zahrnout nově do okruhu subjektů, od nichž jsou stanovené osoby oprávněny nakupovat pohonné hmoty, i insolvenčního správce po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot, dále na nákup v rámci daňové exekuce a od státu při prodeji pohonných hmot podle zákona o pohonných hmotách nebo zvláštního právního předpisu. Navrhovaná změna přispěje k větší právní jistotě adresátů dané právní normy.

K bodu 23 (§ 5a odst. 2)

Ustanovení, které upravuje obecně nákup pohonných hmot, se nově upravuje. Ustanovení není již formulováno jako výjimky ze zákazu, ale stanovuje, v jakých případech je nákup pohonných hmot povolen. Jedná se o případy nákupu pohonných hmot, s výjimkou elektřiny a stlačeného nebo zkapalněného zemního plynu včetně biometanu, od osoby registrované jako distributor pohonných hmot, z čerpací stanice zapsané v evidenci čerpacích stanic, od insolvenčního správce po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot, o případy nákupu v rámci daňové exekuce a od státu při prodeji pohonných hmot podle zákona o pohonných hmotách nebo zvláštního právního předpisu. Dále se jedná o případy nákupu od vydavatele nebo zprostředkovatele palivové karty, pokud pohonné hmoty byly nakoupeny z čerpací stanice prostřednictvím této palivové karty, od zaměstnavatele v souvislosti s provozem služebního vozidla pro soukromé účely zaměstnance, a to výhradně za cenu jejich nákupu, a od pronajímatele vozidla, stroje nebo zařízení v souvislosti s nájmem tohoto vozidla, stroje nebo zařízení, a to také výhradně za cenu jejich nákupu.

Navrhovaná změna přispěje k větší právní jistotě adresátů dané právní normy.

K bodu 24 (nadpis § 6)

S ohledem na rozšíření povinnosti zapsat se do evidence na Ministerstvu průmyslu a obchodu mimo vlastníků a provozovatelů čerpacích stanic a dobíjecích stanic i na vlastníky výdejních jednotek, dochází k promítnutí této úpravy i do nadpisu § 6, který se podrobnostmi této evidence zabývá.

K bodu 25 (§ 6 odst. 1)

Ministerstvo průmyslu a obchodu vede dle stávajícího zákona o pohonných hmotách evidenci čerpacích a dobíjecích stanic. V souvislosti se zavedením evidenční povinnosti i pro výdejní jednotky je oprávnění vést tuto evidenci a některé údaje z této evidence zveřejňovat, rozšířeno právě o výdejní jednotky.

K bodu 26 (§ 6 odst. 2 úvodní část ustanovení)

V souvislosti s vyčleněním podrobností evidence dobíjecích stanic do samostatného odstavce dochází k úpravě § 6 odst. 2 v tom smyslu, že nově tento odstavec obsahuje pouze údaje o čerpacích stanicích.

K bodu 27 (§ 6 odst. 2 písm. a), d) a g))

V souvislosti s vyčleněním podrobností evidence dobíjecích stanic do samostatného odstavce dochází k úpravě § 6 odst. 2 v tom smyslu, že nově tento odstavec obsahuje pouze údaje o čerpacích stanicích.

K bodu 28 (6 odst. 2 písm. a) bod 2)

Dochází ke sjednocení údajů zapisovaných do evidence u právnických a fyzických osob, které vlastní či provozují čerpací nebo dobíjecí stanici. Zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, byl s účinností od 1. ledna 2014 pro kontaktní místo podnikatele (jak fyzické osoby, tak i osoby právnické) zaveden jednotný pojem „sídlo“ /viz § 429 občanského zákoníku/. Z důvodu zachování jednotnosti pojmosloví právního řádu ČR a potřeby odstranění pochybností adresátů právní normy dochází proto k nahrazení stávajícího pojmu „místo podnikání“ pojmem „sídlo“.

K bodu 29 (§ 6 odst. 2 písm. b) a c))

V souvislosti s vyčleněním podrobností evidence dobíjecích stanic do samostatného odstavce dochází v tomto smyslu i k úpravě § 6 odst. 2 písm. b).

Pokud není možné lokalizovat čerpací stanici přesnou adresou, což je poměrně časté mimo zastavěný intravilán měst a obcí, představují jednoznačnou a nezpochybnitelnou lokalizaci těchto stanic údaje ze systému zeměpisných souřadnic. Proto je nově navrhováno, jakožto upřesnění jiných údajů určujících zápisem do evidence polohu čerpací stanice, uvedení zeměpisných souřadnic čerpací stanice.

K bodu 30 (§ 6 odst. 2 písm. d))

Jedná se o zpřesnění textu stávajícího ustanovení.

K bodu 31 (§ 6 odst. 2 písm. f))

V řadě případů se obchodní firma fyzické či právnické osoby v provozující čerpací stanici liší od názvu, pod kterým je čerpací stanice provozována. Příkladem může být např. italská

společnost ENI a jí provozovaná síť čerpacích stanic Agip. Proto se, i na požadavek podnikatelské veřejnosti, navrhuje nově zapisovat do evidence čerpacích a dobíjecích stanic i označení, pod kterým je čerpací stanice provozována.

K bodu 32 (§ 6 odst. 2 písm. g))

V souvislosti s vyčleněním podrobností evidence dobíjecích stanic do samostatného odstavce se zrušuje údaj o počtu dobíjecích bodů na dobíjecí stanici, neboť odstavec 2 se nově týká pouze čerpacích stanic.

K bodu 33 (§ 6 odst. 3 písm. a) a b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou bylo nutné provést jako důsledek úpravy odstavce 2.

K bodu 34 (§ 6 odst. 4)

V souvislosti se zavedením samostatného nového ustanovení, upravujícího evidenci dobíjecích stanic, a s ohledem na systematiku celého zákona, se dosavadní ustanovení, které upravuje povinnosti stanovené vlastníku dobíjecí stanice související s evidencí dobíjecích stanic, zrušuje.

Dané povinnosti jsou nově upraveny v § 6 odst. 6 zákona.

K bodu 35 (§ 6 odst. 5 až 8)

Vzhledem k očekávanému vzestupu elektromobility, a tím i výraznému zvyšování počtu dobíjecích stanic, bylo i na základě návrhů odborné veřejnosti rozhodnuto o vyčlenění údajů, týkajících se evidence dobíjecích stanic ze společných požadavků na evidenci čerpacích a dobíjecích stanic. S ohledem na odlišnosti provozu a využívání dobíjecích stanic i s ohledem na shromažďování některých údajů, týkajících se dobíjecích stanic, nejsou požadavky na údaje zasílané do evidence ministerstva v případě čerpacích stanic a dobíjecích stanic zcela totožné. V novém odstavci 5 se stanovuje, jaké konkrétní údaje se zapisují do evidence dobíjecích stanic. Je nově navrhováno do evidence dobíjecích stanic zapisovat i počet dobíjecích bodů, pro každý dobíjecí bod typ, nominální maximální výkon, standard dobíjecího bodu, informaci o tom, které dobíjecí body lze používat souběžně, pokud je dobíjecí stanice vybavena více dobíjecími body, a celkový nominální maximální výkon dobíjecí stanice. Dále se budou do evidence dobíjecích stanic zapisovat i zeměpisné souřadnice dobíjecí stanice, označení, pod kterým je dobíjecí stanice provozována, a v případě veřejně přístupné dobíjecí stanice informace o její časové přístupnosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že kontrolní orgány mají za povinnost kontrolovat i u výdejních jednotek jakost a složení pohonných hmot a že vlastníci výdejních jednotek budou povinni vést průkaznou evidenci o množství vydaných pohonných hmot a na požádání kontrolních orgánů jim tuto evidenci evidence předkládat, je nutné, aby pro výkon těchto činností byly k dispozici údaje o existenci a lokalizaci výdejní jednotky. Proto je nově navrhováno i zavedení evidence výdejních jednotek. Stanovují se údaje, které se do evidence výdejních jednotek zapisují, a dále povinnosti vlastníků výdejních jednotek tyto údaje do evidence výdejních jednotek hlásit.

K bodu 36 (nadpis nad označením § 6e)

Nadpis nad ustanoveními, týkající se registrace distributora pohonných hmot, se pro nadbytečnost zrušuje.

K bodu 37 nadpis (§ 6ka)

Vzhledem k rozšíření povinností distributora pohonných hmot na povinnost distributora pohonných hmot, který je provozovatelem plnicího stanoviště, zajistit, aby byla za každý kalendářní den vedena průkazná evidence o množství prodaných nebo vydaných pohonných hmot a tuto evidenci předkládat na vyžádání kontrolním orgánům, má tato změna za následek i úpravu textu nadpisu příslušného paragrafu zákona.

K bodu 38 (§ 6ka odstavce 4 a 5)

U specifického případu prodeje pohonných hmot insolvenčním správcem po prohlášení konkursu na distributora pohonných hmot je možné tuto činnost uskutečnit na základě nově navrhované výjimky z distribuce pohonných hmot, ale orgány Celní správy České republiky a orgány Finanční správy České republiky by o ní měly být informovány stejným způsobem, jakým je má, o jím provedené distribuci za příslušný kalendářní měsíc, informovat distributor pohonných hmot. Z tohoto důvodu se stanovuje, že v případě prodeje pohonných hmot insolvenčním správcem se na tento případ použije obdobně ustanovení o oznamovací povinnosti distributora pohonných hmot.

Část distributorů pohonných hmot provozuje plnicí stanoviště, z nichž je pohonná hmota dále prodávána či vydávána do cisteren. S ohledem na snížení rizika možných daňových úniků je těmto distributorům nově stanovena obdobná povinnost jaká platí u čerpacích stanic a výdejních jednotek, tj. aby byla za každý kalendářní den vedena průkazná evidence o množství prodaných nebo vydaných pohonných hmot a tato evidence byla předkládána na vyžádání kontrolním orgánům bez zbytečného odkladu.

K bodu 39 (k nadpisu § 6q)

V důsledku změn provedených v rámci § 2 písm. p) a q) a § 6q upravuje se příslušný nadpis § 6q.

K bodu 40 (§ 6q odst. 2)

V důsledku změn provedených v rámci § 2 písm. p) a q) upravují se obdobným způsobem i příslušné části § 6q tj. běžná dobíjecí stanice se zaměňuje za běžný dobíjecí bod.

K bodu 41 (§ 6q odst. 3)

V důsledku změn provedených v rámci § 2 písm. p) a q) upravují se obdobným způsobem příslušné části § 6q tj. vysoce výkonná dobíjecí stanice se zaměňuje za vysoce výkonný dobíjecí bod.

K bodu 42 (§ 6q odstavce 6, 7a 8)

Provozovatelům dobíjecích stanic jsou nově stanovovány povinnosti související s tím, že se většinou jedná o bezobslužná zařízení, proto je nutné, aby v případě jakýchkoliv problémů vzniklých při dobíjení vozidla, měl jeho řidič vozidla k dispozici kontakt na provozovatele dobíjecí stanice. Další nové povinnosti souvisí s předáváním údajů o množství elektřiny spotřebované pro dobíjení vozidel za příslušný rok Ministerstvu průmyslu a obchodu a se zaváděním inteligentních dopravních systémů Ministerstvu dopravy.

K bodu 43 (nadpis nad označením § 7)

Nadpis nad ustanovením, které upravuje státní správu a státní dozor, se pro nadbytečnost zrušuje.

K bodu 44 (§ 7 odst. 1 písm. a))

Oprávnění Ministerstva průmyslu a obchodu vést evidenci čerpacích a dobíjecích stanic je v návaznosti na změny navržené v § 5 a § 6 nově rozšířeno i na evidenci výdejních jednotek.

K bodu 45 (§ 7 odst. 1 písm. c)

V souvislosti s povinností příslušných subjektů zasílat ministerstvu údaje o evidenci čerpacích stanic, dobíjecích stanic a výdejních jednotek, stejně jako ročních hlášení o prodeji pohonných hmot a spotřebě elektřiny je ministerstvo oprávněno kontrolovat dodržování těchto povinností.

K bodu 46 (§ 7 odst. 2 písm. a))

V souvislosti s nově navrženou definicí výdejní jednotky je upraveno i oprávnění České obchodní inspekce na provádění kontroly složení a jakosti pohonných hmot.

K bodu 47 (7 odst. 2 písm. b))

V souvislosti s nově zaváděnými povinnostmi pro provozovatele dobíjecí stanice v § 6q odst. 6 se rozšiřuje oprávnění České obchodní inspekce provádět kontrolu této nové povinnosti.

K bodu 48 (§ 7 odst. 2 písm. c))

V souvislosti s nově stanovenou povinností vlastníka výdejní jednotky zajistit, aby při provozu výdejní jednotky nedošlo k ohrožení života nebo zdraví osob, jejich majetku nebo životního prostředí a aby výdejní jednotka splňovala požadavky stanovené zvláštními právními předpisy, rozšiřuje se oprávnění České obchodní inspekce ve spolupráci s orgány správního dozoru podle zvláštních předpisů provádět kontrolu plnění této povinnosti.

K bodu 49 (§7 odst. 3)

V souvislosti s tím, že byly stanoveny nové povinnosti pro vlastníky výdejní jednotky a distributory pohonných hmot, které jsou provozovateli plnicího stanoviště, rozšiřuje se oprávnění celních úřadů provádět kontrolu plnění těchto povinností.

K bodu 50 (§7 odst. 6)

Vzhledem k nově stanovené povinnosti pro provozovatele veřejně přístupné dobíjecí stanice předávat Ministerstvu dopravy údaje související se zaváděním inteligentních dopravních systémů, stanovuje se oprávnění pro Ministerstvo dopravy provádět kontrolu plnění této povinnosti.

K bodu 51 (nadpis nad označením § 8)

V souladu s novou právní úpravou přestupkového práva se v názvu provádí terminologická změna, a to nahrazení pojmu „Správní delikty“ pojmem „Přestupky“.

K bodu 52 (§ 8 a § 9)

V souladu s novou právní úpravou přestupkového práva a se Zásadami tvorby právní úpravy přestupků, schválenými usnesením vlády ze dne 31. července 2018 č. 498, dochází ke komplexní nové formulaci celých dosavadních § 8 a § 9 tak, že jsou zobecněny objektivní stránky skutkové podstaty přestupků s ohledem na druh porušené povinnosti spolu s popisem nejpodstatnějších znaků protiprávního jednání.

Současně byla revidována výše pokut za jednotlivé přestupky a porovnávána typová závažnost příslušného protiprávního jednání oproti ostatním přestupkům, které jsou upraveny v zákoně o pohonných hmotách. Na základě provedené revize byla u přestupků, jejichž spácháním nedochází ke vzniku závažnějšího následku, dosavadní výše pokut za tyto přestupky snížena. Upraven byl i počet přestupků, u nichž je možné uložit pokutu až do maximální výše 20 mil. Kč. Nově je tato pokuta vztažena pouze k přestupkům, kde dochází k prodeji pohonné hmoty v rozporu se zákonem.

K bodu 53 (§ 9a)

V návaznosti na komplexní novou formulaci § 8 a § 9, byly do samostatného nového § 9a vyčleněny přestupky, týkající se oblasti elektromobility. V souvislosti se zavedením dalších povinností provozovatelům dobíjecích stanic a veřejně přístupných dobíjecích stanic se stanovují příslušné přestupky za porušení těchto povinností.

K bodu 54 (§ 10)

V návaznosti na komplexní novou formulaci § 8 a § 9 a nový § 9a dochází k přeformulování celého § 10, který stanovuje příslušné subjekty, které jsou oprávněny projednávat přestupky podle daného zákona.

K bodu 55 (§ 11)

V souvislosti s nově stanovenou povinností provozovatele dobíjecí stanice předávat ministerstvu jednou ročně údaje o množství elektřiny spotřebované pro dobíjení vozidel v jím provozovaných dobíjecích stanicích je nutné nově rozšířit oprávnění ministerstva k vydání prováděcího předpisu

K bodu 56 (§ 11 odst. 2)

V souvislosti s nově stanovenou povinností provozovatele dobíjecí stanice předávat Ministerstvu dopravy údaje související se zaváděním inteligentních dopravních systémů je nutné nově rozšířit oprávnění ministerstva k vydání prováděcího předpisu.

K Čl. II - Přejícná ustanovení

K bodu 1

V souvislosti s rozšířením evidovaných údajů k čerpací stanici o systém zeměpisných souřadnic a označení, pod kterým je dobíjecí stanice provozována, je pro vlastníka čerpací stanice, která byla uvedena do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, stanovena přiměřená lhůta na jejich doplnění, a to do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti zákona.

K bodu 2

V souvislosti s rozšířením evidovaných údajů k dobíjecí stanici o systém zeměpisných souřadnic, označení, pod kterým je dobíjecí stanice provozována, typ pro každý dobíjecí bod, nominální maximální výkon, standard dobíjecího bodu, a informaci o možnosti používání více dobíjecích bodů na dobíjecí stanici souběžně je pro vlastníka dobíjecí stanice, která byla uvedena do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, stanovena přiměřená lhůta na jejich doplnění, a to do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti zákona.

K bodu 3

V souvislosti s rozšířením evidenční povinnosti i na vlastníka stavby nebo zařízení, které jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považovány za výdejní jednotku, která byla uvedena do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je stanovena přiměřená lhůta na její splnění, a to do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti zákona.

K bodu 4

V souvislosti se stanovením požadavků na minimální technické vybavení stavby nebo zařízení, které jsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považovány za výdejní jednotku, která byla uvedena do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je stanovena přiměřená lhůta na jejich splnění, a to do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona.

K Čl. III - Účinnost

Navrhuje se účinnost zákona prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů, s výjimkou ustanovení, upravujících povinnosti provozovatele dobíjecí stanice vůči Ministerstvu dopravy, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2021. Tím bude dán prostor na úpravu na úrovni prováděcího právního předpisu a současně na realizaci odpovídajícího technického řešení (jak na straně poskytovatelů dat, tak na straně jejich příjemce).

V Praze dne 17. prosince 2018

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v. r.

Ministryně průmyslu a obchodu:

Ing. Marta Nováková v. r.